

NOVA DOBA

Izhaja vsak petek ob 16. // Naročnina znaša mesečno po pošti 5 din, v Celju z dostavo na dom po raznašaleh 5:50 din, za inozemstvo 10 din // Uredništvo: Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1, pritličje, desno; uprava: levo // Telefon št. 65 // Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.666

Leto XXI.

Celje, petek 11. avgusta 1939

Štev. 33.

Tuji kapital . . .

V zagrebški »Novi riječi« je objavil Adam Pribičević naslednji aktualni, zanimivi in poučni članek v zvezi s stavko v rudniku Trepči:

Rudarska družba »Trepča Mines Limited — London«, ki eksploatira rudnik svinca, cinka in srebra pri Kosovski Mitrovici, je dala l. 1937. na akcijo v znesku 5 šilingov 18 pensov dividende ali skupno 447.000 funtov šterlingov, rezervnemu skladi je dodelila 125.000 funtov šterlingov, 92.000 funtov pa je prenesla na nov račun. Imela je 166 milijonov dinarjev čistega dobička! Bilanca za l. 1938. je bila najbrž še ugodnejša.

To je eden največjih rudnikov v naši državi in zaposluje 3.000 ljudi.

Zaradi svinčne rude je nevaren za človeško zdravje. Mnogo naših delavcev je plačalo svojo zaposlitev v rudniku z zdravjem in življenjem.

Na nekaterih mestih v rudniku delajo v vroči, zadušljivi temperaturi, ki prihaja iz podzemeljskih vročih vod. Nekeč sem se spustil v največjo globino in ko sem hodil po teh mestih, sem dobil več napadov omotice in nezavesti, tako da sem se komaj držal na nogah. Dejal sem takrat, da bi za 35 din ne hotel doliti 8 ur na dan niti sedeti, kaj šele delati. Dante opisuje v svojem »Peklu« slična izparevanja onega močvirja v peklu »che l' quan puzzo spirac«.

To še ni vse. Na nekaterih križiščih pričakuje strahovit prepil delavce, ki odhajajo znojni iz onih toplih hodnikov. Včasih delajo v vodi, tam pa, kjer kopljejo rudo in jo nalagajo na vagončke, duši nesrečnega delavca dim, ki se dviga iz svinčene prahu.

Samo ljudje, ki jih je k temu prisilil obup, se morejo izpostaviti takim delovnim in življenjskim pogojem.

Taki delovni pogoji drobijo tukaj in tudi drugod življenjsko silo našega naroda, ki je edini naš kapital.

Treba se je bolje hraniti in stanovati v boljših razmerah, da človek zadrži svoje telesno propadanje, ki je neizogibna posledica takega dela in življenja.

Iz teh razlogov je minimalna mezda v znesku 35 dinarjev v takih razmerah nezadostna, ne glede na to, da so tudi življenjske potrebe v tako oddaljenih rudnikih vedno drage, a so se pri nas in sploh povsod podražile.

Zato so zahtevali delavci povišanje plač in izboljšanje še nekaterih pogojev svojega dela in življenja ter so stopili v stavko, ko je podjetje odklonilo te zahteve.

Zaradi tega morajo biti simpatije vse naše družbe na strani delavstva.

Ce moramo z življenjskimi sokovi naroda plačevati zlato tujim kapitalistom, potem naj iztočimo čim manj teh sokov iz narodnega telesa. Ti delavci so naši bratje, naša kri, naši državljani, davkoplačevalci in vojaki in roditelji bodočih naših vojakov. Oni bodo ostali v naši državi tudi takrat, ko se bo posušil potok zlata, ki teče iz Trepče v širni svet.

Proti delavcem pa delajo nekateri naši sinovi, ki so na višjih položajih v službi podjetja. Se hujše pa je, da tudi nekateri nižji organi oblasti delajo proti delavcem in za podjetje. Obveščeni smo, da delajo isto tudi na nekaterih višjih mestih. Poudarjajo, češ da bo uspeh teh delavcev pobudil tudi delavstvo v drugih podjetjih in da bo tudi to delavstvo zahtevalo višje mezde. In potem, kakor vedno, kažejo na komunistično nevarnost in iz naših kmetov s Kosova, iz Črne gore, Bosne, Hercegovine, Hrvatske, Srbije in Slovenije, ki samo pod pritiskom strašne bede prihajajo na to prekleto nevarno delo, delajo komuniste! Če bi pa pristali na to, da prodajo koščke svojih pluč za manj pensov, bi se izpremenili v nedolžna jagnjeta.

Na koncu hočemo povedati še besedo angleškemu podjetju:

V njihovem lastnem interesu ter v interesu njihovega posla in dobrega mišljenja našega naroda o angleškem

Velik sokolski praznik v Žalcu

Svečana otvoritev Sokolskega doma kralja Petra II.

Sokolski in nacionalni Zalec je doživel v nedeljo 6. avgusta velik praznik: otvoril je svoj Sokolski dom, ki spada po svoji velikosti ter zunanji in notranji ureditvi med najlepše in najpomembnejše sokolske domove v Sloveniji. Sokolski dom nosi ime sokolskega starešine Nj. Vel. kralja Petra II.

V soboto zvečer je bila prirejena razkošna iluminacija nove sokolske trdnjave. V nedeljo zjutraj je pokanje topičev naznanilo veliki sokolski praznik. Od 8. do 10. dopoldne so bile na letnem telovadišču pri Sokolskem domu skušnje za popoldanski telovadni nastop. Ob 11. pa se je pričela svečanost razviti naraščajškega prapora Sokolskega društva v Žalcu ob udeležbi velike sokolske množice. Društveni starešina br. Vilko Senica je po lepem govoru razvil lep naraščajski prapor. Trboveljska sokolska godba je zaigrala državno himno. Kumici s. Kukčevi in Karčičeva sta po kratkih nagovorih pripeli trakove na prapor, nakar ga je z zahvalo prevzel naraščajnik Stamol. Svečanost je zaključil društveni prosvetar br. Praprotnik z lepim govorom.

Takoj po kosilu so se začele zgrinjati v Zalec velike množice sokolstva in narodnega občinstva. Izredno močna je bila udeležba celjskega sokolstva in narodnega Celja. V Zalec je med drugim prihitelo tudi sokolstvo iz Petrovč, Griž, St. Petra, St. Pavla, Gomilkega, St. Jurija ob Taboru, z Vranskega, Polzele, iz Braslovč, Soštanj, Velenje, Slovenjgradca, Mozirja, Gornjega grada, Vojnika, St. Jurija ob južni želez., Laškega, Brežic, Artič, Litije in Ljubljane. Iz Celja je prispela tudi četa 39. pp. v bojni opremi.

Veličasten sokolski spreved

Ob 14. je krenil mogočen sokolski spreved v trg, ki je bil ves okrašen z državnimi zastavami, cvetjem in zelenjem. Povsod so tvorile špalir goste množice občinstva, ki je navdušeno vzklikalo sokolskim četam in jih obispalo s cvetjem. Spreved je otvorilo 11 konjenikov z državno zastavo na čelu. Sledila je četa 39. pp. Za sokolsko godbo iz Trbovelj se je razvrstilo 19 društvenih, naraščajskih in dečjih praporov z župnim praporom na čelu, za njimi pa je korakalo župno starešinstvo. Sledili so močni oddelki članov in članic v krojih, 43 krasnih narodnih noš, naraščajnice, gasilska godba iz Zabukovec, oddelek moške dece z lesenimi puškami, člani sokolske gozdne šole v Lokah pri Mozirju, naraščajniki ter dolga vrsta članov, članic in naraščaja v civilu. V sprevedu je korakalo nad 800 oseb. Tako impozantnega spreveda Zalec še ni doživel.

narodu je, da manj brezobzirno eksploatirajo živo silo našega naroda.

Mi vemo, s kakšne višine gledajo oni na nas Slovane in na nas Balkance. Culi smo, da je eden izmed njih postavil svojo nogo na pisalno mizo tudi celo pred nekimi našimi uradniki. Vemo, da so nekateri izmed njih poskušali pretepati naše delavce s paličicami po hrbtih, kakor pretepaajo psa ali konja.

Vemo pa tudi to, da je neki naš kmet udaril z lopato po tem gospodu, ki ga je pretepal po hrbtu, in mu dejal:

»Ne tolči me! Nisem tvoj zamorec!«

V mnogočem smo zaostali za Angleži. Toda ne zato, ker smo bili slabši, marveč ker smo bili na strašnejšem mestu. In zato se ne smatramo prav nič za slabše od Angležev. Naj nas ne sodijo po peščici prodane gospode. Tudi v Angliji so bili ljudje, ki so se prodajali, in tudi danes so tam takšni, ki služijo Judežev srebrenike z izdajo narodnih interesov. Bolje bodo pogodili, če nas bodo sodili po onemu, ki jim je zalučal gornje besede. Zares, mi nismo Indijci, še manj pa Maori ali Hotentoti.

Sprejem kraljevega odposlanca in defile

Spreved se je ustavil pred Hmeljarno in se uvrstil v špalir za sprejem kraljevega odposlanca. Ob 14.40 je pripel pred Hmeljarno z avtomobilom odposlanec pokrovitelja svečanosti Nj. Vel. kralja Petra II. g. podpolkovnik Stefanović iz Celja, ki so ga zbrane množice navdušeno pozdravile. Ko je kraljev odposlanec sprejel raport službujočega oficirja in pregledal častno četo, so ga pozdravili društveni starešina br. Vilko Senica v imenu Sokola, župan g. Vizovišek v imenu žalske občine in pa hčerka šolskega upravitelja br. Pivca, ki je izročila kraljevemu odposlancu lep šopek. Nato je odšel kraljev odposlanec pred Sokolski dom, kjer je bil pred njim defile sokolstva in vojaštva.

Otvoritev Sokolskega doma

Kraljev odposlanec se je podal s spremstvom na teraso Sokolskega doma, sokolstvo in narodno občinstvo pa se je zbralo na prostranem letnem telovadišču pred teraso. Ob 15. je spregovoril društveni starešina br. Senica. Ko je v začetku vzkliknil pokrovitelju Nj. Vel. kralju Petru II., so pretresli ozračje viharji vzkliki. Nato je prečital vdanostno brzojavko Nj. Vel. kralju ter pozdravil kraljevega odposlanca g. polkovnika Stefanoviča, sreskega podnačelnika g. Hartmana, župnega starešino br. Smertnika, narodno vojsko, župana g. Vizoviška ter vse ostale udeležence. V svojem govoru je podal kratek zgodovinski pregled dela za zgraditev Sokolskega doma v Žalcu in se zahvalil vsem, ki se pripomogli k uresničenju tega dolgoletnega načrta. V imenu žalske občine je pozdravil župana g. Vizoviška vse zastopnike in ostale udeležence ter vzkliknil Nj. Vel. kralju, sokolstvu in vojski. Društveni prosvetar br. Praprotnik je podal lep historiat akcij in naporov za zgraditev mogočne sokolske trdnjave v Žalcu. Župni starešina br. Smertnik je poudaril sokolsko iniciativnost, požrtvovalnost, marljivost in vztrajnost, ki je omogočila zgraditev ponosnega Sokolskega doma. Žalski Sokol je bil deležen posebnega odlikovanja s tem, da je prevzel pokroviteljstvo svečanosti Nj. Vel. kralj Peter II. Sokolski dom v Žalcu je dokaz sokolske tvorbe sile tudi v času, ko nas tarejo razne nevedčnosti in težave. V novem domu naj Sokol vzgaja mladino v samozavestne in navdušene državljane, ki bodo krepili naš narodni in državni organizem. Svoj lep govor je zaključil s svečano izjavo, da bo v sokolskih srcih vedno gorel plamen ljubezni do naše države in vdanosti do našega sokolskega starešine Nj. Vel. kralja. Nato je odposlanec Nj. Vel. kralja g. podpolkovnik Stefanović v imenu visokega pokrovitelja proglasil, da je Sokolski dom kralja Petra II. v Žalcu otvorjen. Godba je zaigrala državno himno, združeni moški zbori iz Zaleca, Gotovelj in Petrovč pa so zapeli »Ej trubaču« in »Planula zora«. Kraljev odposlanec in ostali gostje so si nato ogledali krasni Sokolski dom z velike in vseskozi moderno dvorano. Ponosno posloplje je delo ing. arch. Umeka iz Celja.

Telovadni nastop

Ob 16. se je pričel na letnem telovadišču telovadni nastop, ki mu je prisostvovalo okrog 3.000 gledalcev. Nastopili so vsi oddelki žalskega sokolskega okrožja in želi za svoje nastope navdušeno odobravanje. Sodelovalo je tudi sokolstvo iz Celja in drugih krajev. Viharnih aplavzov so bili deležni brata Konrad Grilec in Lesjak iz Celja za sijajni vrhunski vaji, zborna vrsta pod vodstvom br. Grilca za mojstrske vaje na bradli in drogu ter sokolska gozdna šola iz Lok pri Mozirju za precizno izvedbo komplicirane proste vaje. Ob zaključku je vojaštvo v bojni opremi izvedlo učinkovito vajo v napadu in obrambi. Nato je članstvo in vojaštvo

ob igranju in petju himne »Hej Slovani!« in Pesmi sokolskih legij izkazalo pozdrav državni zastavi.

Po telovadnem nastopu se je pričela zelo dobro obiskana in pristrčna zabava. Zvečer je priredil žalski Sokol učinkovito iluminacijo Sokolskega doma in bengalični ogenj.

Nedeljska slavnost v Žalcu je izpričala nezlomljivo silo sokolstva v lepi Savinjski dolini, prav posebno pa še njeno tvornost in zmagovitost v nacionalnem Žalcu.

Franjo Jošt †

V ponedeljek ob 23. je umrl po dolgem trpljenju v Razlagovi ulici 8 v Celju v 72. letu starosti ravnatelj v p. in trgovec g. Franjo Jošt, splošno znana in priljubljena celjska osebnost.

Pokojni se je rodil 27. junija 1868 v Gotovljah pri Žalcu kot sin zavednega slovenskega posestnika. Prve štiri letniške gimnazije je obiskoval v Celju. Ko je bil v 4. razredu gimnazije, je pri cesarski maši skupno z drugimi narodno zavednimi gimnazijci, med katerimi so bili tudi pokojni znanstvenik dr. Vatroslav Oblak, pokojni skladatelj dr. Anton Schwab, pokojni veterinar Dragotin Lopan, sin takratnega slovenskega nadučitelja Lopana na celjski okoliški šoli, pel državno himno v slovenskem jeziku namesto v nemškem, zaradi česar je bil ob enem z drugimi gimnazijci izključen s celjske gimnazije. Gimnazijske študije je nadaljeval v Gradcu. Ko je odslužil vojaški rok, se je leta 1891. naselil v Celju in se z vso vnemo in ljubeznijo posvetil združnemu in nacionalnemu delu. Najprej je služboval kot uradnik v Južnoštajerski hranilnici in v Posojilnici v Celju, nato pa je postal ravnatelj Združne zveze in član uprave Zveze slovenskih posojilnic v Celju. Sodeloval je pri gradnji Narodnega doma in vodil gradnjo in ureditev Zvezne tiskarne v Celju. Dolgo vrsto let je urejeval celjsko združeno glasilo »Zadružno«. V začetku svetovne vojne je moral tudi on na fronto. Po prevratu se je vrnil v Celje in se posvetil trgovskemu poklicu. Po vojni je bil tudi med ustanovitelji Splošne gradbene zadruge v Celju, v kateri se je do smrti z vso vnemo udeleževal kot podpredsednik, tajnik in blagajnik.

Franjo Jošt je bil vse življenje odločen in neustrašen narodnjak ter izredno marljiv in značajan mož. Bil je eden najstarejših članov celjskega Sokola, ki mu je pred vojno tajnikoval okrog deset let. Se pred nekaj leti se je udeleževal v Sokolskem društvu kot telovadec. Kot navdušen pobornik sokolske misli si je iskreno želel udeležiti se vseslovenskih sokolskih zletov v Pragi, kar pa mu je bolehnost preprečila. Franjo Jošt je bil tudi soustanovitelj Celjskega pevskega društva, sodelavec v nekdanji Citalnici, soustanovitelj Lovskega društva ter zvest član raznih nacionalnih in kulturnih društev. Kot iskren nacionalist je pripadal z vsem srcem Jugoslovanski nacionalni stranki. Dokaz njegove nacionalne zavednosti in doslednosti je tudi dejstvo, da niso v njegovi rodbini nikoli spregovorili nemške besede, marveč samo slovensko.

Pokojni zapuša iskreno ljubljeno so-progo go. Marijo in tri otroke. Sin Radovan je starokatoliški župnik v Celju, hčerka Darinka je soproga mornariškega inženjerja polkovnika Ošlaka, hčerka Marica pa soproga dr. ing. Kočevarja, ravnatelja tekstilne šole v Kranju. Najstarejši sin Zoran je bil zdravnik in je umrl pred poldrugim letom.

V sredo ob 16.30 se je zbrala v Razlagovi ulici velika množica prebivalstva, da spremlja pokojnega Franja Jošta na njegovi poslednji poti. Po cerkvenem obredu, ki ga je opravil pokojnikov sin, starokatoliški župnik g. Radovan Jošt ob asistenci župnika g. Šegule iz Maribora in župnika iz Zagreba, je zapel moški zbor »Oljke« žalostinko, nakar je krenil dolg pogrebni sprevod skozi mesto na okoliško pokopališče. Za križem je stopala celjska železničarska godba. Sledil je prapor Sokolskega društva Celja-matice. Za njim so korakali Sokoli v krojih in v civilu, člani JNS, člani Lovskega društva s puškami, članstvo Celjskega pevskega društva ter drugih nacionalnih in kulturnih društev. Za duhovščino in vozom s krsto so stopali pokojnikov svoji ter dolga vrsta pokojnikovih stanovskih tovarišev, prijateljev in znancev.

Ko je pokojnikov sin g. župnik Radovan Jošt opravil pogrebne molitve ob očetovem grobu na okoliškem pokopališču, se je v imenu starokatoliške cerkve poslovil od pokojnika z lepimi besedami starokatoliški župnik g. Segula. V imenu Sokolskega društva Celja-matice je spregovoril pokojniku v slovo društveni starešina br. dr. Milko Hrašovec in podčrtal pokojnikovo nacionalno in sokolsko delo ter njegovo nacionalno borbenost, odkritosrčnost, značajnost in njegov narodni ponos. Sokolski prapor se je trikrat sklonil nad grobom v zadnji pozdrav, nakar se je poslovil od pokojnega lovskega tovariša g. ravnatelj Zorko v imenu Lovskega društva, čigar soustanovitelj je bil g. Jošt, ki je pripadal društvu polnih 30 let. Lovski rog je zadonel v zadnje slovo in strel iz lovske puške so izkazali lovskega tovarišu zadnjo čast. V imenu Celjskega pevskega društva, čigar soustanovitelj je bil pokojni, je spregovoril g. dr. Rajh, nakar je moški zbor CPD zapel »Spomladi vse se veseli«. Po molitvi pokojnikovega sina je železničarska godba zaigrala žalostinko, nakar so začele padati grude v zadnje počivališče nepozabnega pokojnika.

Franju Joštu bodi ohranjen časten spomin, svojcem naše iskreno sožalje!

Politika

Dr. Stojadinović še vedno intrigira

»Delavska politika« objavlja: Glavno glasilo JRZ »Samouprava« se hudoje nad bivšim vodjo JRZ in predsednikom vlade ter mu očita, da še vedno intrigira. »Samouprava« nato našteva svojemu bivšemu šefu kazni, ki so bile svoj čas izrečene nad politik, ki so se zamerili ljudstvu in škodovali državnim in narodnim interesom. — V starih Atenah so take politike izgnali iz domovine kot škodljivce države, stari Rimljani pa so jih celo poslali na morišče. Tudi jugoslovanski narod je že dovolj zrel za zmago nad osebam, ki so se hotele vrniti za vrhovne gospodarje v našem političnem življenju. — »Samouprava« je zelo spremenila svoje nazore o dr. Stojadinoviću.

Tudi dušo zahtevajo

Iz govora, ki ga je imel grof Jurij Jelačić 10. avgusta 1861 v hrvatskem saboru v Zagrebu in zaradi katerega je bil interniran v Celovec, posnemamo: »Da, gospodje, ta ideja narodnosti me je prevzela, da sem že večkrat pred pojedinci izjavil in si upam sedaj tudi v tem visokem domu izjaviti, da bi rajši videl naš narod sključen pod turškim jarmom, kakor pa pod izključnim vplivom drugih naših izobraženih sosedov. In to samo zato, ker sem prepričan, da naši narodnosti ne preti propast od Turkov, ker so Turki zadovoljni z imetjem in včasih tudi s telesom, izobraženi narodi pa zahtevajo od onih, katerim vladajo, poleg imetja in telesa tudi še dušo, to je narodnost«.

Stojadinovičevi ljudje

v Subotici

»Hrvatski dnevnik« poroča, da so na vseh važnejših mestih v Subotici še sedaj Stojadinovičevi ljudje, ki odkrito favorizirajo Madžare in njihova društva proti bunjevskim Hrvatom ter njihovim prosvetnim in kulturnim organizacijam.

Rudnik Trepča

Kakor poroča »Nova riječ«, je uprava rudnika Trepča pri Kosovski Mitrovici objavila ravno sedaj med delavsko stavko, da se je čisti dobček tega rudnika v letošnjem drugem četrtletju povečal za eno šestino nasproti prvemu četrtletju in to zaradi »povečanja proizvodnje in zmanjšanja splošnih gospodarskih stroškov«, torej tudi zaradi zmanjšanja delavskih mezd.

Južnotiroolskih Nemcev ne bodo nasilno izselili

Uradna poročila poudarjajo, da ni govora o nasilni izselitvi Nemcev, gre le za vpoklic vseh južnotiroolskih Nemcev, da se vrnejo nazaj v svojo domovino v Nemčijo. Ta prostovoljna odselitev in preselitev 250.000 južnotiroolskih Nemcev bo osrečila vsakega, kdor doslej še ni dokazal, da je dober Italijan. Ta italijansko-nemški sporazum je viden dokaz resničnega prijateljstva med sosednima narodoma, ki bosta tako odstranila vsa medsebojna obmejna trenja, ki so sicer med narodi neizbežna.

Po tem lepem vzgledu tudi niso brez podlage vesti, ki pravijo, da se bo tudi med nami in Nemčijo na sličen način še bolj utrdila dobra sosesčina in prijateljsko razmerje, ki je v interesu obeh narodov. Ureditev bo pri nas še lažja, ker je število prizadetih manjše in se da prav lahko obojestransko zamenjati.

Angleško posojilo za dve balkanski državi

Diplomatski urednik angleškega lista »Sunday Dispatch« poroča, da sta dve balkanski državi nedavno iskali v Londonu posojilo, ki bi po vesteh iz finančnih krogov Cityja znašalo 4 milijone funtov šterlingov ali nad 800 milijonov dinarjev. S posebnim sporazumom bi bilo urejeno razširjenje trgovinskih odnošajev z Veliko Britanijo, ki bi v omenjenih dveh balkanskih državah kupovala predvsem les.

Nemški kapital

»Jugoslovanski kurir« poroča, da je večina delnic Splošne jugoslovanske bančne družbe d. d. v Beogradu prešla v roke nemškega kapitala. Glavni delničar tega velikega denarnega zavoda je sedaj Deutsche Bank. Za predsednika upravnega odbora bo imenovan šef jugoslovanskih narodnih socialistov, pokrajinski vodja Franc Neuhausen, nemški generalni konzul v Beogradu.

Kri mu zavre . . .

Angleški ministrski predsednik Chamberlain je izjavil, da tudi njemu zavre kri, kadar čita, kaj vse počenjajo Japonci na Daljnem Vzhodu.

Volitve na Malti

Pri volitvah na otoku Malti je doživela italijanska nacionalna stranka poraz v korist konstitucionalne in socialistične stranke, ki sta napram Angliji prijateljsko razpoloženi.

Domače vesti

— Nj. Vel. kralj Peter v Savinjskih planinah. V četrtek 3. t. m. popoldne je krenil Nj. Vel. kralj Peter II. iz svojega dvorca v Kamniško Bistrico s svojim spremstvom na Kamniško sedlo, kjer je prenočil. Nj. Vel. kralj je bil na Kamniškem sedlu prvič že pred 5 leti. V petek se je turistovska družba našega mladega vladarja že ob 5. zjutraj podala

Kino METROPOL Celje

Danes 11. zadnjokrat

BELE NOČI PETROGRADA

(Les nuits blanches de St. Petersburg)

Milijonsko francosko filmsko delo po motivih romana Leva Tolstega, ki si osvaja povsod srca gledalcev — Prekrasna glasba

Gaby Morlay Jean Jonnel

12. — 13. avgusta

Nekje v Tibetu (Lost Horizon)

Do skrajnosti napet in mističen film s snežnikov notranje Azije — Neskončno pogorje Tibeta

Ronald Colman Jane Wyatt

V nedeljo MATINEJA samo ob 10. dopoldne

na pot na 2399 metrov visoko Planjavo, potem pa čez Škarje na Korošico. Kraljevski turist je kot pravi planinec sam nosil nahrbtnik z dežnim plaščem, preobleko in seveda tudi malico, saj je pot od Kamniškega sedla na Korošico precej dolga. Kakor na poti na Grintovec, tako je tudi na tej turi mladi vladar pridno fotografiral krasne gorske motive, ki jih nudijo Kamniške planine z vseh strani. Z lahkoto in mladostno prožnostjo se je vzpenjal po strmih poteh in dokazal, da je res pravi planinec. V Kocbekovem domu na Korošici so vladarja pozdravili v imenu Savinjske podružnice SPD gg. Andrijo Kopinšek, inž. Lavrenčič, Stermečki ml. in Cokan iz Celja. Kralj se je zelo zanimal za Kocbekov dom, za reševalne priprave in za smučarske terene. Po kosilu, ki ga je pripravil oskrbnik Kocbekovega doma, je mladi vladar nadaljeval pot na Presedlaj. Cepprav je medtem nastala kratka nevihta z dežjem, je družba z zavestjo, da se pravi turist ne boji vremena, vztrajala na svojem pohodu. Kakor vedno v poletnih dneh, je tudi to pot nevihta kmalu minila in mladi vladar se je s svojim spremstvom zadovoljen in veselo nasmejan ustavil pri veličastnem slapu Orličju v dolini Kamniške Bele, kjer je bil že pred leti na izletu s svojima kraljevskima roditeljima. Proti večeru je spet prišel v Kamniško Bistrico, od koder se je vrnil v soboto na Bled. Mladi vladar je bil očitno navdušen nad svojim izletom v Savinjske planine in jih bo brez dvoma ponovno obiskal. Turisti, ki so srečevali vladarja na njegovem pohodu po planinskih poteh, so ga navdušeno pozdravljali s klici, ki so krepko odmevali od gorskih vrhov.

— Nj. Vis. knez namestnik Pavle in kneginja Olga sta se vrnila pretekli petek zvečer z Nj. Vis. kneževičema Aleksandrom in Nikolom iz inozemstva na Brdo pri Kranju.

— Novi kovanci. Po odloku finančnega ministra pride 16. t. m. v promet nov kovan denar, in sicer srebrni ko-

ZVEZNA TISKARNA V CELJU

izvršuje vsa tiskarska dela po zmernih cenah

F. Č.:

Spomini z vsejunaškega zleta

(Dalje.)

Zame je bila novost skupen nastop starejših bratov Junakov in moške dece s prostimi vajami. Našo pozornost so priklenili naše vsakovrstni bolgarski narodni plesi, izvedeni dovršeno zdaj po večjih, zdaj o manjših skupinah.

Pogled na tribune je nudil zelo pestro sliko. Kroji Sokolov in Sokolic, pomešani s kroji Junakov in Junakinj ter z našimi in bolgarskimi narodnimi nošami, so tvorili cvetoče pisano polje, ki je kakor v vetru zašumelo, kadar so se pojedine točke nastopajočih začele ali končale. Rediteljski odsek je imel v svoji sredi tudi sestre Junakinje. Svojo službo so opravljale z enako vestnostjo kakor njihovi tovariši. Pred nami je rediteljica obzirno in ljubeznivo zaprla dvema damama solnčnika, da nista zakrivali gledalcev pogleda na telovadišče. Končalo se je pri prizadetih s smehom, brez vsakršnega ugovora. Naše brate in sestre je pridno nameščala na razpoložljive sedeže, prodajalce sladoleda in limonade pa med izvajanje točk

potisnila na stran, da nas niso motili. Ugajala si nam, sestra, ki bi bila v naših tečajih dobro došla z navodili, kako je treba opravljati rediteljsko službo.

V ponedeljek 10. julija so nekateri bratje in sestre posetili Rilski samostan, drugi so se napatili v okolico, v Knjaževu in kopališče Bankijo. Neka druga skupina bratov in sester si je najela avtobus in se peljala proti planini Vitoš z namenom, da se nato povzpne čez le mogoče na vrh. Tudi nas je mikalo, da bi se jim pridružili in uživali razgled na Sofijo in okolico, toda nismo imeli opreme za turo ali pa smo imeli premalo dobre volje. Pri povratku iz Bankije je v avtobusu sedel poleg nas bolgarski kmet. Pokazal nam je vilo, kjer je bival Stambolijski, in dejal: »Bil je dober za nas in za vas«. V naši župi smo imeli obolelega brata starešino Sokola iz Šmarja pri Jelšah. Z obvezo, ki jo je dobil pri bolgarskem Rdečem križu na zletišču, je vzbujal splošno zaskrbljenost mimoidočih, tako da smo komaj sproti odgovarjali na razna sočutna vprašanja. Članstvo in naraščaj naše župe sta se v tork zvečer sestala v restavraciji »Camkoriji« na družabni stanek. Petorica Celjanov, izzemski enega, ki je moral čakati na potni list, pa je že zjutraj istega dne zapustila Sofijo in krenila v Varno.

Rad bi videl še nastop jugoslovanskega naraščaja, a mi ni bilo dano. Pač pa mi je v Varni pripovedovala o našem naraščaju neka sestra Junakinja, ki se je bila ravnokar vrnila z zleta. O nastopu se je zelo laskavo izrazila. Ker poznam naše brate naraščajnike in sestre naraščajnice z naših javnih nastopov, sem bil vesel, da so se tudi v Sofiji dobro odrezali in ponesli sloves po bratski Bolgariji.

Na poti iz Sofije v Varno sem bil deležen mnogih izrazov iskrenega bratstva. Takoj ob vstopu so me pojedinci nagovorili in mi nato razkazovali pokrajinske zanimivosti. Ob reki Iskrju sem se čudil na primer iz slame in nekega trtja spletenim napravam, napetim od enega na drugi breg, po katerih se pešci uravnovešajo za prehod čez reko. Isker namreč večkrat naraste in v takih primerih brezobzirno podre in odnese lesene mostičke. Neki Bolgar, očitno premožnejši kmetovalec, me je povabil v jedilni voz in pogovarjala sva se o naših in njihovih prilikah. Neki drugi pri mizi mi je zatrjeval, da je posebno vesel našega nepričakovano številnega obiska, ki služi medsebojnemu spoznavanju in utira pot k slogi Slovanov. Prožil mi je desnico rekoč: »Sedem tisoč duš, sedem tisoč agitatorjev«. Moj gostitelj je izstopil na postaji Plevni, pa

sem mu moral slediti še v kolodvorsko restavracijo, četudi je imel brzovlak le pet minut postanka. V vozu so me obstopili bolgarski vojaki, potujoči v Sumenu. Pridružila se je še bolgarska dijakinja. Dolgo smo si ogledovali polja, travnike in vinograde. Povpraševali so me zdaj oni, zdaj jaz, kako pravimo temu ali onemu drevesu, tej ali oni rastlini, vse je prišlo na vrsto, karkoli smo zagledali pred seboj. Ugotovili smo skoraj povsod isti naziv. Hudovali so se nad menoj, zakaj napačno naglašam, ker bi se sicer prav dobro sporazumeli. Mladim pripadnikom bolgarske armade sem ponudil cigarete, toda le malokateri je bil kadilec. Z radovednostjo bolgarska mladina ni bila skopa, saj so me celo povpraševali, zakaj potujem sam brez žene. V Sumenu smo se poslovili in mi je vsak poedinec dejal: »Zdravej, naš brat!«. Če ne bi tega sam doživel, bi ne verjel, da je v mladini zavest do naše skupnosti že tako globoko zasidrana. Nekateri potniki so mi naročili, naj pozdravim Jugoslavijo, ali Slovenijo, ali Beograd, kakor je pač nanoslo. — Iz pogovorov sem sklepal, da si mnogi Bolgari predstavljajo Jugoslavijo kot zelo bogato državo. Na tihem sem si želel, da bi le bilo res tako. Večkrat sem slišal, da bi Bolgari ne mogli poslati v Beograd 7.000 udeležencev, kakor so

vanci po 50 in 20 din in kovanci po 2 din in 50 par iz mešanice aluminija in bronca. Te kovance so izdelali v državni kovnici. V Ljubljano je prišlo že šest vagonov novih kovancev. Istočasno, ko bodo dali v promet novi kovani denar, bodo začeli jemati iz prometa sedanjí kovani denar. Rok, v katerem bodo zveli iz prometa sedanjí kovani denar, znaša za kovance po 50 din šest mesecev, za kovance po 20 din, 2 din in 50 par pa eno leto.

— **Cetrinska vozina na gasilski kongres v Ljubljani** velja za vse člane gasilskih organizacij za prihod od 11. do 15. t. m. in za odhod od 13. do 18. t. m. Če še nisi član, se javi za podpornega člana pri gasilski četí svojega okoliša in dobiš loš člansko (četno) legitimacijo, s katero imaš pravico do cetrinske vozine na železnici. Hkrati kupi istotam kongresno knjižico z znakom za 7 din. Z legitimacijo in s kongresno knjižico dobiš na odhodni železniški postaji obrazec K-14 za 2 din in polovično vozovnico do Ljubljane. Vse skupaj shrani, da ne izgubiš. Ko prideš v Ljubljano, poskrbi, da daš ta izkazila (kongresno knjižico in obrazec K-14) čimprej žigosati s kongresnim in železniškim žigom. Z žigosanim izkazilom imaš potem brezplačno vožnjo pri povratku. Kongresna knjižica je vsakemu udeležencu gasilskega kongresa nujno potrebna, ker daje predvsem naslednje ugodnosti: 1) Znižano vozino po železnici. 2) Brezplačen vstop na Stadion v nedeljo 13. in torek 15. t. m. 3) Brezplačen ogled gasilske razstave. 4) Brezplačno prenočišče na skupnem ležišču na slami. 5) Znižano vozino na električni cestni železnici v Ljubljani.

— **Pravica združevanja in zborovanja po naši zakonodaji in praksi.** V »Službenem glasniku« ministrstva za notranje zadeve v številkah 6. in 7. letošnjega letnika je izšla izbrana razprava g. dr. Otmarja Pirkmajerja, pomočnika bana v p. V razpravi so točno omejene pravice državljanov do združevanja, pravtako pa jasno določene meje poseganja državne upravne oblasti v svobodo združevanja in predvsem podrobno obdelana vsa navidez sporna vprašanja, ki so nastala vsled neenotnega in nezakonitega tolmačenja zakona s strani organov upravne oblasti. Notranje ministrstvo je nedvomno v svojem službenem glasniku objavilo to razpravo zato, da v bodoče poenoti prakso in prepreči nezakomitosti. Vsled tega pa je ta razprava, ki je izšla v ponatisu tudi v tiskarni D. Gregorić v Beogradu, važna za društva in politične stranke in njih odbornike. Za vsakogar, ki je v dobi režima dr. Stojadinovića imel posla s političnimi zborovanji zlasti v volilni borbi v naš banovini ter posla s političnimi komisarji na volilnih shodih, bo razprava, ki je izšla v posebni brošuri, prav zanimiva in poučna ne glede nato, da so volitve 11. decembra 1938 že za nami.

— **Razstava malih živali.** Banska uprava bo priredila s sodelovanjem rej-skih organizacij in posameznih rejcev

jih Jugosloveni v Sofijo, ker nimajo toliko denarja.

Culi smo že večkrat, da je Varna razkošno svetovno kopališče, o lepoti smo se pa prepričali, ko smo se tam mudili. Gotovo ostane vsem v spominu čarobna nočna razsvetljava, ki jo je najti le malokje. Bolgari so mojstri v urejevanju vrtov, kar je dokazoval sieherni prostor v prostranem šetališču v Varni. Videli smo Evksinograd, kjer je blagopokojni Viteški kralj Aleksander stopil prvič na bolgarska tla kot gost carja Borisa, ogledali smo si tudi starodavni, v skale vdolbeni samostan Aladjo. Pravijo, da je bil samostan ustanovljen že v 3. stoletju, toda skala se je odlomila, tako da je ostalo le še malo sledov nekdanjega samostana. Iz okolič Sv. Konstantina smo dobro razločili mesto Balčik, ki leži v Dobrudži v Romuniji. Motrili smo to mesto z mešanimi občutki.

(Dalje prih.)

Predno se odpeljete na dopust, si ne pozabite preskrbeti Vašemu okusu, si primernega čtiva, pisemskega papirja, albumov za foto posnetke, nalivnih peres itd. pri tvrdki Karl Goričar vdv., Celje, Kralja Petra cesta 7.

na letošnjem Ljubljanskem velesejmu od 2. do 11. septembra I. banovinsko razstavo malih živali ter izdelkov in priprav za rejo malih živali. Ta prireditve bo največja razstava te vrste, kar jih je bilo doslej v Sloveniji.

— **Razpis dveh zdravniških služb.** »Službene novine« z dne 31. julija razpisujejo dve zdravniški mesti v drž. bolnici za duševne bolezní v Novem Celju in sicer mesto zdravnika sekundarja v 8. skupini. Zdravniškega pripravnika v 8. skupini. Rok za vlaganje prošnje bo potekel že v ponedeljek 14. t. m.

— **Dunajska vremenska napoved** za soboto 12. t. m.: Jasno, suho, toplo, pozneje oblačno in nagnjenje k nevihtam.

Celje in okolica

c **Iz uredništva.** Urednik g. Rado Pečnik je nastopil svoj redni dopust. V času njegove odsotnosti ga bo zastopal g. Ivan Prekoršek.

c **Odlikovanje najstarejšega celjskega obrtnika.** V nedeljo je bila v hotelu »Pošti« slavnostna seja klobučarskih mojstrov, na kateri je bila g. Francu Šribarju, klobučarskemu mojstru v Celju, izročena diploma o imenovanju za častnega predsednika Združenja klobučarjev dravske banovine. Gosp. Franc Šribar je starosta klobučarskih mojstrov v dravski banovini in menda tudi v vsej državi. Dosegel je že častitljivo starost 85 let in se udejstvuje kot samostojen mojster že od leta 1881., torek 58 let. Gosp. Šribar je ustanovitelj Združenja klobučarjev v Celju in od l. 1922. njegov predsednik. Gosp. Šribar je narodno zaveden in značajan mož ter je tudi v težki dobi narodnega trpljenja in poniževanja pred vojno vsekdar odločno izpričeval svojo narodno zavest. Gosp. Šribarju iskreno čestitamo k lepemu jubileju in odlikovanju in mu želimo še mnogo let zdravja in zadovoljstva!

c **Maturanti celjske gimnazije iz leta 1909.** se bodo sestali ob 30-letnici mature v soboto 12. t. m. ob 20. v Celjskem domu. Vabljeni so tudi študijski tovariši Slovenci, ki so maturirali na drugih gimnazijah. Ti naj prijavijo udeležbo dr. Franu Kloarju, odvetniku v Celju.

c **Celjsko sokolsko okrožje** opozarja pripadnike Sokola na javni telovadni nastop Sokolskega društva Vitanje, ki bo v nedeljo 13. t. m. popoldne v Vitanju

c **Gasilski kongres v Ljubljani** je vzbudil tudi v Celju veliko pozornost. Ker bo ogledovan na Stadionu v Ljubljani aranžirala tvornica »Pyrota« iz Celja, je prav ta točka za Celjane najbolj privlačna. Dosedaj je prijavljenih okoli 50 udeležencev, izgleda pa, da bo to število še narastlo.

c **Josip Savelli** †. V ponedeljek ob 17.30 je umrl v celjski bolnici po težkem trpljenju v 56. letu starosti upravnik celjske pošte g. Josip Savelli. Rodil se je 19. marca 1884 v Sempasu pri Gorici. Mnogo let je služboval kot poštni uradnik in pozneje kot upravnik v raznih krajih Bosne. Leta 1925. je bil premeščen v Celje v svojstvu šefa pošne blagajne. Po upokojitvi prejšnjega poštnega upravnika je bil v oktobru

Umor v Medlogu pojasnien!

Razbojnik Alojz Grebenšek je danes priznal svojo grozni zločin

Celje, 11. avgusta.

Orožniška narednika Franc Bezjak in Alojz Muršec iz Velenja sta v torek zvečer z zvižajo in s tveganjem življenja aretirala v planinski koči na Kozjaku nevarnega razbojnika Alojza Grebenška iz Kavč v Velenju in ga odvedla v Celje. Na podlagi Grebenškovih navedb sta se podala omenjena croznika v spremstvu po enega orožnika iz Zalca in St. Pavla pod vodstvom poveljnika celjske orožniške čete g. majorja Vindakijeviča v sredo v Založe pri Polzeli. Tam so našli in aretirali štiri domačine - Grebenškove pajdaše in sicer brate Andreja, Ivana in Avgusta Zganaka in Pavla Arha.

Grebenšek je imel pri aretaciji pri sebi pištolo znamke »Steyer« kalibra 9 mm ter v pištoli 10 nabojev, v žepu pa še 9 rezervnih patron. Ker se kaliber

teh patrona ujema s kalibrom umorjenega, s katerima sta bila 23. junija umorjena gostilničar Anton Ocvirk in njegova žena Rozalija v Medlogu pri Celju, je takoj padel na Grebenška sum, da je v zvezi s tem roparskim umorom.

Grebenšek je s prva vse tajil, pozneje pa je priznal nekaj roparskih napadov in vlomov, ki jih je izvršil v Saleški in Savinjski dolini.

Tik pred zaključkom redakcije smo izvedeli, da je Grebenšek danes dopolne končno tudi priznal na celjski orožniški postaji, da je s svojimi pajdaši umoril in oropal Ocvirka in njegovo ženo v Medlogu. Obenem je priznal tudi celo vrsto drugih težkih zločinov.

Velenjskima orožnikoma gg. Bezjaku in Muršču ter celjskim orožnikom pod vodstvom g. majorja Vidakijeviča iskreno čestitamo k lepemu in popolnemu uspehu!

1937 imenovan za upravnika celjske pošte. Bil je vseskozi korekten in ustrezljiv uradnik, narodno zaveden in značilen mož, navdušen pevec in prijeten družabnik. Godbeno društvo poštinih namučencev v Celju ga je bilo izvolilo za častnega predsednika. Odlikovan je bil z redom sv. Save 5. stopnje. Pokojnemu bodi ohranjen lep spomin, težko prizadeti rodbini naše iskreno sožalje!

c **Pevski koncert mariborskega »Jadrana« v Celju.** Pevsko društvo »Jadrana« v Mariboru, ki ima najboljši pevski zbor med vsemi emigrantskimi zbori, bo priredilo pod okriljem društva »Soče« v Celju v nedeljo 20. t. m. od 10.30 do 12. velik koncert v mestnem parku v Celju. Moški zbor 45 pevcev bo izvajal 17 narodnih in domoljubnih pesmi. Ze danes opozarjamo vso našo javnost na to prireditve.

c **Iz šolske službe.** Gosp. Janko Kramer, upravitelj II. drž. deške narodne šole v Celju, je upokojen.

c **Splošna gradbena zadruga v Celju** posluje tudi po smrti njenega dosedanjega poslovodje g. Franca Jošta dalje. Poslovodstvene posle je prevzel g. Alojz Kronovšek. Pisarna je na Glavnem trgu št. 6 v drugem nadstropju. Tam naj zadržniki izvršujejo svoja plačila, tja naj se obračajo tudi v vseh ostalih zadevah.

c **Kazen za uboj.** Pred tričlanskim senatom okrožnega sodišča v Celju sta se zagovarjala v torek zaradi uboja 28-letni Franc Cretnik in 23-letni Franc Pušnik, hlapca iz Brd pri Slovenjgradcu. Oba ubojenca je zagovarjal odvetnik dr. Juro Hrašovec. V nedeljo 16. julija popoldne je bilo v Prednikovi gostilni v Brdah pri Slovenjgradcu več domačinov. Tja je prišel tudi Franc Slameršek, ki je bil znan izzivač. V veži je zaklical »Auf, Brdjani!«, odprl nož in tako čakal. Krdjani je stopil in Franc Pušnik, ga zgrabil za vrat in mu nagnil glavo nazaj. V tem je prihitel iz gostilniške sobe Franc Cretnik z odprtim nožem, skočil k Slameršku in mu prizadejal z nožem devet poškodb. Zabodel ga je v srce, v vrat, v pljuča, v mezinice desne roke in petkrat v hrbet. Slameršek je šel kljub težkim poškodbam še kakih 60 korakov daleč, nato pa se je zgrudil in je izdihnil. Cretnik je bil obsojen na 3 leta, Pušnik na 2 leti in pol robije, oba pa na izgubo častnih pravic za dobo dveh let.

c **Vodovod na Miklavški hrib** gradi sedaj industrijec g. Westen. Vodovod bodo izpeljali iz rezervoarja na Miklavškem hribu do vile g. Westna in namestili tudi javno pipo pri cerkvi sv. Miklavža.

c **Poročilo o smrtni žrtvi prometne nesreče v Drešnji vasi,** ki smo ga objavili v zadnji številki med dopisi iz Petrovc, izpopolnjujemo v toliko, da je poskrbela za prevoz ponesrečenega Stanka Korenta iz Ljubljane domov in za njegov pogreb pokojnikova rodbina in da Korentovo truplo ni bilo prepeklano iz Ljubljane v domači kraj na prizadevanje članov gasilske čete v Arji vasi.

c **Zetev smrti.** V Medlogu je umrla 4. t. m. 44-letna šivilja Neža Zidanškova. Na hribu sv. Jožefa je umrl v soboto 66-letni finančni preglednik v p. Franc Jodl. Na Ostrožnem je umrla v sredo 73-letna preužitkarica Marjeta

Kavčičeva. V celjski bolnici so umrli: 4. t. m. 14-letni posestnikov sin I. Kopriva iz Ljubljane in enoletna posestnikova hčerka Kristina Majcnova iz Socke pri Novi cerkvi, v soboto 51-letna posestnica Eliza Višnarjeva iz Oplotnice in 77-letna občinska reva Helena Reharjeva z Lipé pri Teharju, v ponedeljek 66-letni mestni delavec Anton Klokočevnik z Lave pri Celju, v torek 14-letni rudarjev sin Ivan Podbevšek iz Hude jame pri Laškem in 64-letna učiteljica žena Marija Linhartova iz Gradca, v sredo 56-letni celjski trgovec in kapetan I. razreda v p. g. Anton Majer, solastnik tvrditke Viktor Wogg v Celju, in 47-letni preužitkar Mihal Turnšek z Gomilkega, v četrtek pa 62-letna kočarjeva žena Antonija Mestinskova iz Bezgovice pri Zibiki. Pokojnim bodi ohranjen blag spomin, svojcem naše iskreno sožalje!

VSAKO SOBOTO IN NEDELJO ZVEČER

KONCERT

VOJAŠKE GODBE V HOTELU „UNION“ V CELJU

c **Cvetko Zagorski: Bog umira.** Mladi slovenski pesnik Cvetko Zagorski v Mariboru, ki je znan tudi mnogim Celjancem, je izdal v samozaložbi zbirko svojih pesmi pod naslovom »Bog umira«. Ta zbirka je zanimiv in razveseljav pojav v naši literaturi ter razodeva mladega poeta, ki na svojski način gleda današnji svet, njegovo izživiljanje, moralno in socialno strukturo. Zagorski še ni dosegel viška, saj je v njem vsa mladost, sicer resignirana in iščoča večnostne vrednote in svetle poti, njegov izraz pa je tehten in močan, brez omladenosti in igračkanja z lepimi besedami. Zbirka Zagorskega, ki jo je opremil z linorezi Lojze Sušmelj, se dobi pri avtorju v Mariboru, Gajeva 4, in po vsej pravici zasluži, da jo čita tudi najširša javnost.

c **Prometna nesreča v Gosposki ulici.** V četrtek okrog 20. je neki avtomobil podrl v Gosposki ulici 40-letno služkinjo Marijo Kovačičevo na tla. Kovačičeva je dobila hude poškodbe po glavi, levi roki in hrbtu. Lastnik avtomobila je prepeljal ponesrečenko takoj v bolnico.

c **Delovni trg.** Pri celjski borzi dela je bilo 10. t. m. v evidenci 300 brezposelnih (174 moških in 86 žensk) nasproti 245 (129 moških in 66 ženskam) dne 31. julija. Delo dobi 9 delavcev, 4 hlapci, 12 služkinj, 10 kuharic, 6 kmečkih delcev ter po 1 gospodinja, sobarica in postrežnica.

c **Razširjenje mestnega vodovoda in kanalizacije.** V zvezi s podaljšanjem mestnega vodovoda do hiše g. Franja Čuša v Jenkovi ulici ter podaljšanjem kanalizacije do hiš ge. Stefi Zafutove v Tovarniški ulici ter g. Intiharja na Dečkovi česti in do hiš v južnem delu Nove vasi razpisuje mestna občina dobavo raznih betonskih cevi. Ponudbe je treba vložiti do četrta 17. t. m. do 11. dopoldne v sobi št. 9 na mestnem poglavarstvu.

c **Plemenski petelin in jarčke** v letu 1939. Mestno poglavarstvo v Celju razglaša: Kr. banska uprava bo zaradi pospeševanja in širjenja domače štajerske

kokoši tudi letos oddajala plemenske peteline in jarčke štajerske pasme po nižani ceni in sicer peteline po 10 din, jarčke po 20 din komad. Vsak posameznik lahko naroči največ po eno družino, to je enega petelina in dve jarčki. Vabimo vse kmetovalce iz območja mestne občine celjske, da v čim večjem številu naroče plemenske kokoši. Naročila sprejema mestno poglavarstvo v sobi štev. 47 do 10. septembra.

c **Dijaški kuhinji** v Celju je daroval knjigoveški mojster in gostilničar g. Karol Perc 100 din namesto venca na grob zadružnega ravnatelja v p. in trgovca g. Franja Jošta.

c **Namesto cvetja** na krsto g. Josipa Savellija, upravnika pošte v Celju, je darovala Nabavljalna zadruga drž. nameščencev v Celju 100 din Dijaški kuhinji v Celju.

c **Zdravniško dežurno službo** za člane **OUZD** bo imel v nedeljo 13. t. m. zdravnik dr. Podpečan, Mariborska cesta 15a.

c **Nočno lekarniško službo** ima od 12. do 18. t. m. lekarna »Pri orlu«.

Sokolstvo

Nočni napad na taborišče sokolske gozdne šole

Loke pri Mozirju, 11. avgusta.

Od Solčave se je pričel v jutranjih urah pomikati sovražnik z namenom, da proti večeru zavzame Sotesko in v njej se nahajajoče sokolsko taborišče. Sokolske patrolje so bile o tem obveščene in so se razvrstile v večernem mraku po Loki, da izsledijo sovražnika. V mraku se jim je to posrečilo in slišali so se prvi strelji, kar je dalo povod za »uzbuno« v sokolskem taborišču. Prostovoljni bataljon celjske sokolske župe je v kratkem času zasedel svojo obrambno črto pod vodstvom poročnika br. Tkalčeca. Prišel se je srditi boj. Sodelovali so puškomitraljezi, puške, signalne in svetilne rakete itd. Po srditem boju se je sokolskemu bataljonu posrečilo, da je pognal sovražnika v beg ter s tem rešil svoje taborišče in očistil Sotesko sovražnika.

Takšen je bil za ta dan določeni bojni načrt. Vaji je prisostvovalo zelo mnogo gledalcev od blizu in daleč. Iz Celja, Mozirja in drugod so prispeli posebni avtobusi, ki so v kratkem času skoraj napolnili obširni prostor v taborišču. Boj je bil zunaj taborišča. Izvedba je bila zelo učinkovita, k čemur so pripomogle številne rakete in petarde. Po končanem boju je številno občinstvo nagradilo borce z navdušenim aplavzom.

Po boju se je pričela neprisiljena zadržava v taborišču samem. Tečajniki so razvijali točko za točko svojih komičnih nastopov. Le prehitro je napočil čas odhoda, ko je tromba pozvala tabornike na počitek. Zadovoljni in z nepozabnimi vtisi smo se vračali na svoje domove.

Danes, v petek, se tečajniki poslovijo po tritedenskem bivanju od tega lepega zdravega kraja in nadomestile jih bodo naraščajnice in članice. Ob tej priliki se javno zahvaljujemo vsem številnim posetnikom in dobrotnikom in jim kličemo svoj taborni: Zdravo!

Sport

* **Slovenski sportni klubi** so odobrili akcijo hrvatskih nogometnih podsavezov. V nedeljo dopoldne je bila v Ljubljani skupščina Ljubljanskega nogometnega podsaveza. Skupščina je odobrila akcijo zagrebškega, splitskega in osiješkega nogometnega podsaveza proti Jugoslovenskemu nogometnemu savezu v Beogradu in se z njimi solidarizirala. Med hrvatskimi podsavezi in slovenskimi sportnimi klubi je bil sklenjen sporazum. Hrvatska liga je sedaj s pristopom SK Ljubljane razširjena v hrvatsko-slovensko ligo. V nedeljo je bila v Zagrebu izredna skupščina novega Hrvatskega sportnega saveza, na kateri je bilo poročilo o sporazumu s slovenskimi sportnimi klubi sprejeto z viharnim odobravanjem in navdušenimi ovacijami Slovincem.

* **Visoka teniška zmaga mariborskega Železničarja**. V nedeljo dopoldne je bil na teniških SK Celja v mestnem parku prijateljski dvoboj med SK Železničarjem iz Maribora in SK Celjem. Železničar je zmagal z 9:2. Posamezni

rezultati so bili naslednji: Single: Mali (Z):Skoberne (C) 2:6, 6:2, 6:3, Goršek (C):Podlesnik (Z) 7:5, 12:10, Vampl (Z):Toplak (C) 6:1, 6:3, Skrobar (Z):dr. Ivić (C) 6:0, 6:1, Gregorič (Z):Krell (C) 6:1, 6:1, Mazi (Z):Volkar (C) 6:1, 6:2, Slana (Z):Krell (C) 6:2, 7:5, Double: Skoberne - Goršek (C):Mazi - Mali (Z) 6:8, 6:4, 11:9. Podlesnik - Skrobar (Z):dr. Ivić - Volkar (C) 6:2,

7:5, Mazi - Vampl (Z):Toplak - Goršek (C) 6:0, 6:0.

* **Seja Okrožnega odbora LNP** v Celju bo v ponedeljek 14. t. m. ob 19. v klubski sobi v Celjskem domu. Med drugim se bo obravnavala tudi sprejem SK Mislinje iz Slovenjgradca in SK Slovana iz Guštanja v celjsko skupino. Delegati klubov naj se seje zanesljivo udeležijo.

Iz naših krajev

Konjice

Akcija proti „gospodu“

Konjice, 11. avgusta.

Konjičani smo z velikim zanimanjem čitali v zadnji številki »Nove dobe« objavljeni članek »Zanimiva akcija«. Res, časi se spreminjajo! Najboljši in najbolj vdani sodelavci »gospodovi« so se uprli. Sedaj so spoznali najboljši poštenjaki iz nasprotnih vrst, da so imeli nacionalisti prav, ko so vedno obsojali početje »gospodovo«. Ljudstvo je uvidelo, da se je zadnja leta godila velika krivica nekaterim nacionalnim ljudem, ki jih je »gospod« neusmiljeno preganjal. Marsikateri stotak in tudi tisočak je bil po nepotrebnem iztrgan »neki suhi veji« iz žepa samo zato, ker si je upala možgati in upravičeno obsojati delo »gospodovo«. Ta »suha veja« je mnogo pretrpela v teh letih paševanja »gospodovega« ter je morala sebi in svoji rodbini marsikateri grižljaj odtrgati od ust, da je bilo za razne nepotrebne stroške in preganjanja. Ta »suha veja« je izdržala vse udarce pošteno in ponosno. Ljudstvo to »suho vejo«, ki je to postala po krivdi »gospodovi«, ne obsoja več za ta korak, ampak ga odobrava ter odobrava tudi vse korake in akcije, ki jih je ta »suha veja« v zadnjih letih ukrenila.

Ze sama akcija proti »gospodu«, ki jo je podpisalo mnogo najboljših in res najbolj poštenih konjiških rojakov, odobrava korak »suhe veje«. Ta spomenica, čeprav podpisana od najboljših vernikov, najbrž ne bo nič koristila, kar so tudi »gospod« že sami na prižnici povedali. Upamo pa, da bodo podpisniki te spomenice tudi ostali pri besedi in izvajali konsekvence.

V Konjicah se celo že govori o prostoru, kje naj bi gradili novo pravoslavno cerkev za te podpisnike spomenice.

Iz raznih ozirov smo sicer mnenja, da naj ostane vsakdo v veri, v kateri so ga roditelji vzgojili. Ker se pa pojavljajo razni elementi, ki vero izkoriščajo v politične svrhe, pozdravljamo tudi mi to akcijo, pa naj bi prišla s katere koli strani. Vera naj bo svetinja vsem in vsakomur, ne glede na politično pripadnost.

Prepričani smo pa, da bi bile Konjice, če bi moral »gospod« odpotovati, zopet tiste mirne Konjice, kakršne so bile pred »gospodovim« prihodom. Skrajni čas je, da se Konjice znebijo šibe, ki jih tepe že skoraj 20 let.

Poudarjamo, da nimamo nacionalisti s to akcijo nobenega opravka. Somišljeniki naj sami med seboj napravijo red. Rade volje pa bomo podprli njihovo akcijo, če bo potrebno.

Iskreno želimo, da bi v konjiškem srezu zavladovalo prijateljstvo in ljubezen med prebivalci, pa naj bodo katerega koli političnega prepričanja. V teh težkih in razburkanih časih nam je nujno potrebno mirno sožitje z vsemi poštenimi, kar je tudi na zadnjem zborovanju omenil Ciril Žagar v svojem govoru.

Upamo, da bodo merodajni tudi to uvideli in akcijo z iskrenostjo pozdravili

k **Vsem sokolskim društvom v konjiškem srezu!** Opozarjamo vsa sokolska društva in vse sokolske pripadnike v konjiškem srezu na javni nastop Sokolskega društva v Vitanju, ki se bo pričel v nedeljo 13. t. m. ob 15. na letnem telovadišču v Vitanju. Velike nacionalne važnosti je, da se te prireditve udeleži čim več članstva, da damo tako tudi zadoščenje agilnim sokolskim delavcem.

k **Lepa vzgoja...** Ob priliki tako zvanega tabora Slovenske dijaške zveze v Konjicah je, kakor je objavila »Nova doba«, neki akademik oklofutal naraščajnika Sokola, ki je pozdravil z »Zdravo!«. Ta naraščajnik je Maks

Grosinger in je izjavil, da je bil oni akademik jurist Leskovar iz Oplotnice. Tudi drugi udeleženci so kazali slične tendence. V kopališču so razlagali neki mlečnozobi iz onega tabora svoje nazore o Sokolu, češ da Sokol povsod izživa, nakar so jih tamkaj navzoče dame odločno zavrnile. Ko so ti mladeniči korakali v sprevedu mimo Kvasove hiše, da zažgo kres, so tam med drugim klicali tudi: »Dol s Sokolicami!«. Pri sprevedu so njihovi politični vzkliki jasno kazali, da je to politična mladinska organizacija, nikakor pa ne prosvetna. Vse kaže, da so vzgojeni v sovraštvu do Sokola zgolj enostransko politično in da jim skupni narodni interesi niso mnogo mar. Na šoli je visela razen državne zastave tudi trikrat daljša, velika slovenska zastava. Solški upravitelj g. Bratuš, veliki prosvetni delavec v vrstah nasprotnikov in bivši starešina Sokolskega društva v Rečici pri Laškem, torej ni upošteval, da zakon o zastavah še vedno velja. Po tem zakonu niti na privatnih hišah ne smejo biti druge zastave kakor državne. Predvsem pa velja to za državna in šolska splotja.

k **Konjiško kopališče**. Konjice so lep kraj in kakor nalašč pripravne za letovišče. Letoviščarstvo se pa tu ne more prav razviti, ker manjka primerno kopališče. Dokler so bile Konjice samostojna trška občina, se žal ni posrečilo napraviti primernega lepega plavalnega bazena. Obstojalo je precej pomanjkljivo občinsko kopališče pri žagi kneza Windischgrätza. Vendar se je dalo v tem kopališču vsaj malo plavati. Samostojna občina Konjice je to kopališče v redu oskrbovala in vzdrževala, tako da je bilo ob pričetku kopalne sezije vse ponesnaženo, popravljeno itd. Vstopnina je znašala 1 din, pobiral jo je proti mali nagradi žagar in jo odvajal občini. Sedaj je vstopnina zvišana na 3 din. Komisarana občina Konjice se pa za to kopališče ne briga mnogo. Sele konec julija so zmetali iz kopališča pesek, ki ga je voda nosila, vendar je ostalo peska še toliko, da se še vedno ne da plavati. Ta pesek so nametali kratkoma na obrobni betonski zid. Na njem sedaj telovadijo kopajoči se otroci, tako da pada zopet nazaj v korito. Kopališče je ponesnaženo celo s človeškimi odpadki, širi neznosen smrad, oblačilne kabine niso bile že dolgo pometene in so tudi polne nesnage. Tla so na nekaterih mestih trhla in se utegnejo udreti pod nogami. Ograja na mostu čez Mlinšico je že drugo leto polomljena in odpadla, ena deska je že docela trhla in bi se tam zadnjič nekdo skoraj ubil. Kopališče je zanemarjeno in prava sramota za Konjice. Menda se občina za to kopališče ne zanima, ker se g. arhidiacon ne hodi kopat vanj. Okrog cerkve pa delajo razne stvari, ki so prostor sicer res olepšale, neobhodno potrebne pa niso bile in so veljale mnogo denarja.

k **Kje je socialni čut in ljubezen do bližnjega?** Zelo odlično se je naša občina pač izkazala pri odpuščanju naprednih uslužbencev. Takoj potem, ko je bila trška občina združena z okoliško ter je nova občinska uprava z županom Šelihom prevzela posle, so odpustili občinskega nočnega čuvaja Slatinška, očeta 6 otrok. Slatinškova žena je šla prosit arhidiakona Tovornika, naj ima vendar usmiljenje z očetom 6 otrok. Arhidiacon Tovornik pa ji je odgovoril, da občina vendar ne more imeti takega uslužbenca, ki ima svoje otroke pri Sokolu! Prav tako so hoteli odpustiti tudi vojaškega referenta bivše okoliške občine. Ko pa so poskušali ta referat dati tistim mladeničem, ki so jih po goli politiki in protekciji sprejeli v službo, se je izkazalo, da so za to delo nesposobni. Zato so vojaškega referenta, ki svoj referat dobro obvlada, obdr-

žali v službi. Pred kratkim pa so odpustili občinskega redarja Friderika Rebernika, očeta treh malih otrok, in nočnega čuvaja Podlunška. Rebernika so odpustili na zahtevo občinskega odbornika dr. Macarola. Rebernak je imel pred več meseci, menda konec aprila, incident z dr. Macarolom ob priliki neke odhodnice. Sredi julija je dr. Macarol zahteval na občinski seji, da morajo Rebernika odpustiti. Občinski odbor je bil proti temu, da bi zaradi take malenkosti odpustili občinskega očeta. Dr. Macarol pa je zahteval, da se mora to zgoditi, sicer bo on odložil mesto občinskega odbornika oziroma člana občinske uprave. Nato se je večina uklonila in ubogega Rebernika, ki je imel že 10 let službe, so odpustili. Proti nočnemu čuvaju Podlunšku pa so uvedli disciplinske postopanje in Podlunška takoj suspendirali. Za Podlunška zadeva še ni tako obupna, ker ima posestvo, nekaj pokojnine kot invalid in odrasle otroke. Odpust Slatinška in Rebernika je pa skrajno nesocialno dejanje, ki ga obsoja in odklanja velika večina tržanov.

Stranice

Prebivalci Skomarja in Male gore bodo dobili vodo

Stranice, 11. avgusta.

V dobi režima JNS je uspelo pristojnim činiteljem v Konjicah dobiti sredstva za zgraditev vodovoda na Stranicah. Veliko zaslugo za ta vodovod, ki preskrbuje gornjo vas Stranice z dobro pitno vodo je treba pripisati bivšemu podbanu g. dr. Pirkmajerju. Ker pa prebivalci Male gore od tega vodovoda niso imeli nobene koristi, je bilo že takrat predvideno, da zgradijo na Mali gori vsem petim posestnikom cisterne. Mala gora, ki leži nekaj nad 1000 m nad morjem, je brez vode. Vseh pet posestnikov, ki so že itak revni zaradi slabe zemlje, je moralo po več ur daleč po vodo v dolino. Trije posestniki so dobili zadnja leta cisterne, najvišji Novinšek in najnižji Malič pa sta še danes brez vode. Izgleda, da je tukaj igrato vlogo tudi politično prepričanje.

Po številnih prošnjah in intervencijah je sedaj gradbeno ministrstvo dovolilo kredit za te dve cisterni v znesku 60.000 din. Ko smo po našem prijatelju Cirilu Žagarju prejeli to novico, smo jo takoj javili prizadetima posestnikoma, ki z veseljem pričakujeta, da se bo njuna želja končno uresničila.

Tudi naša najvišja pohorska postojanka Skomarje bo deležna kredita v znesku 150.000 din za vodovod. Tudi tukaj je bil vodovod že leta 1933. predviden, za kar se je mnogo trudil pokojni posestnik in trgovec Ivan Kovše iz Skomarja.

Dolgo smo čakali, končno smo pa le uspeli. Vsem, ki so se zanimali za to zadevo, najlepša hvala! Merodajne pa prosimo, da bi pričetek teh del čim bolj pospešili in oddali dela tistim, ki bodo jamčili za dobro in solidno izvedbo. Težko zbran ljudski denar se mora tudi koristno vložiti.

Nedelja 31. julija bo ostala prebivalcem konjiškega sreza v prijetnem in trajnem spominu. Gostje iz vseh srezov dravske banovine, ki so priredili izlet v naš srez, so napravili s svojim lepim in odločnim nastopom najboljši vtis na vse prebivalstvo konjiškega sreza.

Zelimo, da bi se taki izleti vsaj enkrat na leto ponavljali. Od izletnikov dobivamo še vedno zahvale za lepi sprejem in za gostoljubnost, ki so jo uživali v našem srezu med poštenim narodnim prebivalstvom.

Vitanje

Sokolski nastop

Vitanje, 11. avgusta.

»Slovenska Črna gora« bo praznovala v nedeljo 13. t. m. svoj praznik z nastopom tukajšnjega sokolskega društva, ki bo obenem obračun dela v telovadnici v enem letu. Nastopili bodo vsi oddelki, ki se za nastop marljivo pripravljajo. Malo je sokolskih društev, ki bi se morala tako boriti za svoj obstanek, kakor vitanjsko. Društvo nima nikakega svojega prostora, niti letnega telovadišča, niti primerne telovadnice. Zato je njegov ideal, da zgradi Sokolski dom, ki

naj bi bil središče vsega nacionalnega življenja v Vitanju. Uresničenje tega ideala si je zastavilo nekaj idealnih Sokolov. Večji del podpore pa moremo pričakovati le od zunaj. Seveda je do postavitve doma še daleč, toda: kamen do kamna palača...

Kraj sam na sebi je po izreku znane turista - pisatelja g. Badjura druga Kranjska gora in ni čudno, da se je kraja prijelo ime »Slovenska Crna gora«. Krasna okolica s smrekovimi gozdovi, 500 m nad morjem, nudi vsakomur nepozabne vtise v tem, lepem koščku slovenske zemlje. Zato ne boste s svojim obiskom podprli samo tukajšnjega društva, ki pričakuje od Vas predvsem moralne, pa tudi materialne podpore, marveč boste omogočili tudi sami sebi lep užitek ob pogledu na Vitanje z okolico.

Zato vabimo vsa sosedna društva, prijatelje sokolstva in tudi oddaljenejša društva, da nas v nedeljo obiščejo. Iz Celja bo vozil v nedeljo ob 14.30 izpred gostilne »Branibor« poseben avtobus za polovično ceno 15 din tja in nazaj.

V nedeljo 13. t. m. ob 15. na svidenje v Vitanju!

Št. Jurij ob i. ž.

Izlet na Lisco. V nedeljo 13. t. m. bo priredilo naše sokolsko društvo izlet na Lisco. Odhod z jutranjim vlakom ob 6.36 do postaje Breg pri Zidanem mostu, povratek ob 20.44. Vozni listek (nedeljski) stane 20 din in si ga naj vsakdo sam nabavi. Vabljeni je tudi netelovadeče članstvo in Sokolu naklonjeno občinstvo. Ob slabem vremenu bo izlet preložen na nedeljo 20. t. m.

Gasilska slavnost. V nedeljo 30. julija je imela tukajšnja prostovoljna gasilska četa blagoslovitev svojega Gasilskega doma, združeno z domačo veselico, ki je moralno in gmotno prav dobro uspela. Veseli nas, da so vrli mladi gasilci vztrajali na tem, da so kljub prepovedi postavili pesni oder, na katerem se je občinstvo lahko brez vsakega pohujšanja vsaj malo zabavalo. Le pogumno tako naprej!

Žalec

Zahvala. Vsem, ki so s sodelovanjem ali s prispevki in darili pripomogli, da je svečanost otvoritve Sokolskega doma v Zalcu dne 6. t. m. tako veličastno uspela, se uprava Sokolskega društva v Zalcu najtopleje zahvaljuje.

Šv. Rupert-Trnava

Uprizoritev operete »Planinska roža«. V našem prostranem gasilskem domu je bilo že mnogo zanimivih prireditev, s katerimi je bilo občinstvo zelo zadovoljno. Naši pevci, ki jih vodi nadarjeni pevovodja g. Tone Tržan, pa bodo uprizorili v nedeljo 13. t. m. in na Veliki Smaren 15. t. m., obakrat s pričetkom ob 16., najnovejšo opereto Radovana Gobca »Planinsko rožo«. Naslovno vlogo bo pela naša priznana pevka gdč. Vera Plaskanova. K predstavama vabimo vse prijatelje lepega petja in kulturnega užitka.

Slovenjgradec

Skupščina JNS in OJNS v Slovenjgradu. V nedeljo 13. t. m. ob 10. dopolne bosta sreski skupščini JNS in OJNS v kinodvorani hotela Goll v Slovenjgradu. Obvestite o tem vse somišljenike, prijatelje in znance in udeležite se skupščine v čim večjem številu!

Odhodnica brata Zihlerja. V soboto zvečer se je zbrala sokolska družina, da se poslovijo od svojega zvestega telovadca in igralca - diletanta brata Bojana Zihlerja. Prednjaški zbor je priredil zaradi medsebojnega spoznavanja članstva družabni večer združen z odhodnico. V imenu društva se je poslovil od odhajajočega brata br. starešina Ivan Rojnik, v imenu igralcev br. Mravlje, v imenu telovadcev pa br. načelnik Karli Pruš. Za poslovilne besede se je brat Zihler iskreno zahvalil. V svojem odgovoru je izjavil, da bo ostal vedno Sokol po srcu in prepričanju. V veselem razpoloženju je potekel družabni večer ob zvokih godbe.

Herman Bizjak. Redki so jubileji neumornega in požrtvovalnega sportnega dela na našem podeželju, kajti vse boljše igralce podeželja navadno pobe- rejo mestni klubi. Kljub temu pa se la-

hko naše mestece postavi s Hermanom Bizjakom, bivšim igralcem Primorja in ISSK Maribora. Kdo ne pozna tega tihega in mirnega igralca! 20 let poteka te dni, odkar je stopil na zeleno polje in odkar se častno udejstvuje v nogometnem sportu. V nedeljo, ob priliki tekme s SK Trbovljami, mu bo klub priredil malo proslavo, a ne mislite, da z darili, odlikovanji, pokali in drugim, ne, z iskreno zahvalo se mu bo klub oddolžil za njegovo neumorno delo v klubu, saj je kapetan moštva, trener, podpredsednik, sodnik. Povsod, kjer je treba delavcev, najdemo našega neumornega Hermana. Cestitkam njegovih klubskih tovarišev iz prejšnjih klubov in iz sedanjega kluba se pridružujemo tudi mi z željo, da bi praznovale še tridesetletnico čil in zdrav na zelenih poljanah.

SK Disk iz Domžal v Slovenjgradu. Izenadenje pripravlja SK Mislinja svoji publiki. Tekma za tekmo: v nedeljo Trbovlje, v torek, na praznik Domžalčani. Začetek tekme v torek ob 16.

Zalostne posledice alkohola. V petek 4. t. m. zvečer je prišel Franc Pečnik, podnajemnik pri Vinku Plešniku, posestniku v Skornem pri Smartnem, vinjen domov. V svojem stanovanju je začel kričati in zmerjati svojega gospodarja Plešnika, ki mu je bil zaradi nerednega plačevanja odpovedal stanovanje. Plešnik je stopil v Pečnikovo stanovanje in začel Pečnika miriti, ta pa je v vinjenosti pograbil lovsko puško, pomeril proti Plešniku in sprožil. Sibre so zadele Plešnika v desno stran prsi. Plešnika so pripeljali v slovenjgraško bolnico. Pečnik se bo moral zaradi svojega dejanja zagovarjati pred sodiščem.

Sport. V nedeljo 13. t. m. bo gostovalo v Slovenjgradu moštvo SK Trbovelj iz Trbovelj proti domačemu klubu SK Mislinja. Mislinja bo v nedeljo preizkusila nekaj novih igralcev in upamo, da bo tekma med obema moštvoma zelo zanimiva in napeta. Začetek tekme ob 15.30.

Nesreča ne počiva. Dne 4. t. m. je podiral 57-letni Anton Ločniškar, tesar iz Trbovnj pri Vuzenici, smreke v gozdu posestnika Ivana Korata. Pri delu je padla podžagana smreka nanj in mu zlomila nogo. Prepeljali so ga v slovenjgraško bolnico.

Laško

Beseda mladini

Laško, 11. avgusta.

Politični viharji, ki v poslednjih letih udarjajo v nastopajoče generacije, groze, da se bodo te generacije delno prav tako moralno izpridile kakor opazamo v delu starejše generacije. Kam to vodi, je slehernemu, na duši in po značaju normalnemu človeku jasno. V nadaljevanju tega zla, ki se je široko razpaslo v vseh krajih naše domovine, ne moremo iskati dobrin, ki jih narod težko pričakuje.

Politična morala je padla tako globoko, da grozi upropastiti še ono, kar so neustrašni borci ustvarili s svojim idealizmom. Še nikoli po vojni ni bilo pri nas toliko političnih špekulantov in političnih brezdomcev, kakor danes. Tako srečamo samo v Laškem skoraj na vsakem koraku političnega izprijenca in političnega lenuha. Tu vidimo bivšega sokolskega in nacionalnega ideologa, ki so mu tekale solze po obrazu, ko je svojčas govoril mladini o velikem smotru in poslanstvu nacionalne misli. Na drugem koraku srečamo osebo, ki se izživlja v filateliji in v tem, da danes, ko ji tako narekujejo prilike, napada po laških gostilnah mlade nacionalne borce in njihovo delo, s katerim odkrivajo v »Novi dobi« vprav drastične primere politične in osebne nepoštenosti in neznačajnosti z namenom, da jih vsaj v bodoče preprečijo s pomočjo one javnosti, ki ima moralo v sebi. Ljudi, ki kritizirajo naša poročila samo zato, da ne bi bili premeščeni 14 km iz Laškega, pač niso vredni drugega kakor javnega preziranja in spadajo kot moralni zapeljivci na indeks. Na tretjem koraku srečamo družbo, ki jo pohlep po časti in koristolovski nagoni tirajo tako daleč, da izigrava svojedobna lastna načela in prepričanje, torej to, kar daje moškemu svetu naziv — moža! Na četrtem koraku nalezimo zopet na ljudi, ki so se svojčas zavijali v sokolske kroje, a se danes

odevajo v protisokolska oblačila. Res žalosten pogled na ohranjene slike, na katerih vidimo med nacionalnimi borci-idealisti takšne obraze! Na petem koraku vidimo skupnico, ki se trka na nacionalne prsi na nacionalnih tleh in med nacionalnimi borci, na drugi strani pa so pripravljani na vsakovrstne kompromise celo tako daleč, da bi s tem nasprotniku odprli vrata in pripravili pot za razrušenje vsega, kar so odločni nacionalni borci ustvarili v dvajsetih letih s požrtvovalnim in nesebičnim delom. Vse zgolj zato, da lahko nemoteno in brez žrtvovanja ždijo, kakor zaupno govorijo, v tako zvani »zlati sredini«.

Mladina! Ljudi s takimi lastnostmi ne moremo imenovati drugače, kakor izprijenca in moralne pokvarjenca. Ljudje takega kova so izvor vsega današnjega gorja, ki ga naši neustrašni in na vse pripravljani borci trpe na lastni koži, in ki ga je v preteklosti trpel naš narod, ter bodo tudi v bodoče krivi vseh tegob, ki jih bo moral prenašati narod. Ne čudimo se kmetu nasprotniku, ki se bori proti nam v svoji nevednosti in nešolanosti, ker ne sme svobodno misliti. Baš zaradi tega mora pasti še težja obsodba poštenega in značajnega ljudstva na izdajalce vzvišenih nacionalnih idealov, ker so toliko inteligentni, da se svojih neznačajnih dejanj v polni meri zavedajo.

Sveta dolžnost mladine je, da v vsakem kraju uvrsti te ljudi v seznam, v kolikor tega že ni storila, in da začne proti njim neizprosno akcijo, kakor so oni neizprosni napram nam. Človek se razlikuje od živali po svoji duševnosti in svojem razumu. Značaj in doslednost pa opazamo celo pri živalstvu. Ali naj zdravi, razumni in značajni ljudje — pravi možje in fantje, ki po vrlihah človeštva pojmujejo življenje in srečo naroda, dopuščajo, da bodo izvestni člani človeške družbe s svojo pokvarjenostjo upropaščali našo idealno mladino in uničevali sadove njenega dela? Ali naj se mladina v moralnem pogledu še nadalje izprija na vzgledih teh moralnih izprijenecov? Kakor gnoj ne spada na javna mesta, tako je tudi treba ukreniti s političnim gnojem. Poštenjaki in značajnejši se bodo tem izprijenecem izognili in ne bodo poslušali njihovih hinavskih besed.

Mladina! Te besede veljajo Tebi. Utiri se na nacionalnem tiru, ne skači z nje! Boljše je trpljenje nego zaničevanje. Fantje! Postanite borci, odločni in neizprosni proti vsemu, kar narodu škoduje. Ne oprijemljite se importiranih ideologij-provizorijev, pod katerimi moraš gaziti osebno svobodo in naravne pravice sonarodnjaka. Iztrebi izvrtke, ne postani sam pijavka naroda! To je pot do narodove sreče in blagostanja.

Resnična dejstva iz zgodovine laškega gasilstva

Laško, 11. avgusta.

V Mariborskem »Večerniku« z dne 2. t. m. je izšel članek »70 let narodne borbe laških gasilcev« s podpisom g. Franja Gerkmana iz Laškega. Mi se ne bi spuščali v ta razmotrivanja, če bi vsebina navedenega članka res ustrezala resnici. Da bodo laška javnost in tudi gasilci sami pravilno obveščeni o zgodovinskem razvoju gasilstva v Laškem od početka do danes, smo se odločili po skrbno zbranim materialu, ki smo ga posneli iz stare laške kronike v mestnem muzeju, ki jo je vzorno spisal pokojni šolski upravitelj in kronist Karel Valentinič, ki je bil tudi sam gasilec, priobčiti ves stvarni zgodovinski razvoj gasilstva. Podatke smo črpali tudi iz stare domovinske knjige na mestni občini, iz izjav najstarejših gasilcev in smrtnih anolov. Zaradi morebitnih zavijanj dejstev po nasprotnem časopisju opozarjamo vso javnost že vnaprej, da nimamo namena zagovarjati stare germanske pripadnike in z njimi združene zgodovinske dogodke.

Gasilskega arhiva izpred leta 1918, ki je bil pisan v nemščini, laška gasilska četa sploh nima, ker ga je leta 1918. neki gasilec zažgal iz neznanih razlogov. Zato tudi ni mogel dobiti pisne članka izpopolnitve iz arhiva. Ni res, da so bili v pripravljalnem odboru za ustanovitev gasilske čete Gustav Ulich, Jakob Laznik, Karel Valentinič, Karel Veber, Jernej Kačič, Josip Zupan,

32. ZAGREBAČKI ZBOR

Mednarodni
splošni veliki
vzorčni sejem
in
Televizijska
razstava

26. VIII. --
4. IX. 1939.

Na železnicah brezplačen povratek, na jadranskih parobrodih višji razred za ceno nižjega, na avionih 10% od 21. VIII. do 9. IX.

Miha Vorina, Matevž Czerny. Graška »Tagespost« je poročala 8. oktobra 1895 o poteku svečanosti 25-letnice takratnega laškega gasilskega društva pod vodstvom Adolfa Webra, ki se je na slavnostni seji spominjal ustanoviteljev društva ter jih je s posebne listine prečital vsemu članstvu. Ti so: Franc Tieber, Konrad Amon, Karel Heintze, Jurij Rosman in Ivan Ranner. Franc Tieber je bil prvi častni načelnik in blagajnik hkrati. Ta pripravljalni odbor je izvolil končno društveno upravo, v kateri so bili: dr. Ivan Povše, načelnik, Konstantin Trapp, tajnik in Oto Withalm, blagajnik. Takrat je pristopila k društvu kot podpornica članica Ana Amonova, ki je članica še danes, a se je ni ob 70-letnici nihče spomnil, dočim so prejeli drugo odlikovanje in pohvale ter bili celo deležni podoknic. Tudi ni res, da je bil ob ustanovitvi načelnik Karel Veber, marveč je bil takrat načelnik dr. Ivan Povše, ki ga je nasledil Adolf Weber (in ne Karel). Člani Gustav Ulich, Jakob Laznik, Karel Valentinič, Karel Weber, Jernej Kačič, Josip Zupan, Miha Vorina in Matevž Czerny niso bili ustanovitelji, temveč so pristopili k že ustanovljenemu društvu kasneje kot redni člani.

Zanimivo je, da imajo gasilci v svojem domu sliko, z dne 20. septembra 1870. Na zadnji strani slike so v nemščini navedena imena ustanoviteljev društva, ki so slikani na sprednji strani, dočim navaja g. Fr. Gerkman v »Večerniku« povsem druga imena ustanoviteljev. Niti imena na tej sliki sama niso pravilna, ker smo po občinski domovinski knjigi ugotovili, da Schreieck ni bil Franc, ampak Avgust, da Sastanschek ni bil Ivan, ampak Mihael, da Gluschitz ni bil Valentin, ampak Matevž, da Vabitsch ni bil Karel, ampak Franc. G. Gerkman je namreč dal nalog nekemu gasilcu, da je hodil s to sliko po Laškem okrog starih gasilcev, da mu povedo, kdo je ta in ta. V hitri naglici so natipkali seznam teh »ustanoviteljev« in ga prilepili pod sliko kot končno veljavni dokument gasilske zgodovine. Tudi ni res, da je prvemu slovenskemu gasilskemu načelniku sledil Blaž Zupanc čez nekaj mesecev, marveč je bil prvi slovenski načelnik samo 14 dni vodja, narkar je to funkcijo prostovoljno odložil. Prav tako ni res, da je g. Košir odložil načelovanje zaradi izigravanja nekaterih oseb, temveč ga je odložil zaradi novih uredb in gasilskega zakona oziroma njegovih določil.

Tudi ni res, da je Franjo Gerkman industrijec, marveč je samo res, da je tovarnar samo g. Ludvik Gerkman, Franjo Gerkman pa prokurist, kar je protokolirano pri Zvezi industrijcev v Ljubljani. Dalje pravi, da so bili v prvem poročilu »Večernika« namenoma izpuščeni: Weber, Bast, Benedek in dr. Roš, dočim kljub temu, da so bili Nemci, navaja imena: Franc Tieber, Gustav Ulich, Konrad Amon itd. Govori tudi o turobnih časih narodnega zatiranja. Da ne bo žongliral s frazami, naj omenimo, da smo Laščani doživeli baš po njegovi zaslugi prav tako turobne čase v obliki ponesrečenih komasacij. Naravnost ironično piše v svojem članku, ko pravi, da je dr. Roš prevzel mesto predsednika gasilcev v Laškem, on pa je bil za predsednika izvoljen. Da, res je bil »izvoljen« z enim samcatim glasom večine po temeljiti zakulisni akciji in splošno znanih metodah. (Dalje prih.)

I V prerani grob... V ponedeljek ob 9. dopolne smo spremili k poslednjemu počitku na domače pokopališče mlado gospo Julko Kunejevo, roj. Urankerjevo

Pokojnica je bila poročena z g. Viktorjem Kunejem, mornariškim narednikom v Novem Sadu 15 mesecev. Kruta usoda jo je po težkem trpljenju v starosti 23 let iztrgala iz življenja in zakonske sreče. Pokojna je bila izredno blagega značaja z resnim pogledom na življenje. Bila je predsednica društva mladenk, v cerkvenem zboru odlična pevka, vneto pa je tudi sodelovala na gledališkem odru. Ko je domači komponist g. Radovan Gobec l. 1935 dva dni pred uprizoritvijo svoje operete »Hmeljske prince« izgubil drugo vodilno igralko, mu je takoj velikodušno priskočila na pomoč Julka v vlogi vile Zore in se v dveh dneh odlično pripravila na pevsko vlogo. Takratni soigralci so ji sedaj pri poslednjem spemstvu zapeli pred domačo cerkvijo »Vigred«, ob odprtem grobu pa »Človek glej...« Msgr. dr. Krulje je imel v srce segajoč poslovilni govor. Sorodniki, prijatelji in znanci so pokrili njeno gomilo s številnimi vencami in šopki. Pokojni bodi ohranjen lep spomin, težko prizadetim staršem, bratom in sestram, zlasti pa soprogu Viktorju, izrekamo iskreno sožalje.

1 Umril je v četrtek zvečer v starosti 51 let po dolgem trpljenju g. Franc Fabjančič, vojaški referent na sreskem načelstvu v Laškem. Pogreb bo v soboto ob 17. iz hiše žalosti na pokopališču v Laškem. Pokojnemu bodi ohranjen blag spomin, svojcem naše iskreno sožalje!

1 Sokolsko društvo v Laškem poziva vse svoje pripadnike in Sokolu naklonjeno občinstvo, da se v nedeljo 13. t. m. udeležijo javnega telovadnega nastopa Sokola v Rimskih toplicah.

1 Prodaja poslopj v Laškem in okolici. G. Prisljan iz Domžal prodaja v Trubarjevi ulici gostilniško poslopje za 180.000 din, v Marijagraški ulici prodaja slično poslopje za isto ceno, v ulici Na Tabor prodaja ga. Schmidlinova poslopje z vrtom za preko 200.000 din, v Rimskih toplicah pa prodaja vdova po pekovskemu mojstru ga. Oletova hišo s pekarno za 200.000 din.

1 Kakó se tehta živina na občinski tehtnici. Dne 7. t. m. zvečer je dal posestnik J. S. tehtati na občinski tehtnici svojo kravo, ki jo je prodal mesarju G. v Celju. Ker se je bil že prej odločil, da bo kravo prodal, jo je dal pred štirinajstimi dnevi tehtati. Takrat je imela 445 kg. Poslednjih štirinajst dni jo je še posebej dobro krmil, da bi jo prodal s čim večjim izkupičkom. Ko jo je omenjenega dne tehtal na občinski tehtnici občinski redar C. J., je imela 380 kg. J. S. tega ni verjel in se je začel pritoževati. Zbirali so se ljudje, zlasti tujci, in zahtevali ponovno tehtanje. Ko jo je v drugič tehtal, je imela že 400 kg. J. S. še ni bil zadovoljen, nakar sta se dala dva gospoda vsak zase tehtati in so ugotovili, da je tehtnica pravilna. Nato je moral redar C. še enkrat tehtati kravo, pa je imela pravilno 440 kg. Istega dne je istemu mesarju prodal kravo posestnik S., ki jo je tehtal isti redar. Tudi pri tej se je teža razlikovala za 55 kg. Bog ve, koliko takih primerov je že bilo in koliko kmetov je bilo že oškodovanih. Zanimivo je, da se dogajajo taki primeri na tehtnici združene občine, ko sedijo in gospodarijo na občini kmečki veljaki, ki so jim baš revni kmetje izkazali pri zadnjih občinskih volitvah svoje zaupanje. Take nepazljivosti gotovo niso v korist kmetom, kakor jim ni v korist prepad, ki so ga ti veljaki umetno ustvarili med okoliškimi in mestnimi prebivalstvom. Vsekakor bo vso, zlasti kmečko javnost zanimal odgovor na vprašanje: Ali je redar položil predpisano prisego za tehtničarja?

1 Kino Laško bo predvajal v soboto 12. t. m. ob 20.30 in v nedeljo 13. t. m. ob 17. in 20.30 enega izmed najboljših filmov letos priznane Paramountove produkcije »Aljaska«. Krasne pokrajinske slike, zanimive in originalno prikazane borbe z gusarji — z eno besedo film tempa in dinamike. Igralci: Dorothy Lamour, George Raft in Akim Tamirov. Zanimiva predigra. — Med tednom bo sledil veliki nemški film »V kraljestvu valčka« s Hansom Jarayem.

Stanovanje

2 — 3 sobe, kuhinja, vrt se odda v bližini Celja. V poštevi pridejo upokojenci. Interesenti naj oddajo svoj naslov v upravi lista.

Sv. Jedert Sokolski javnosti!

Sv. Jedert, 11. avgusta.

Morda še ne veste, da v prijazni gorski vasi zahodno od Laškega, 425 m visoko — pri Sv. Jederti nad Laškim že nekaj let neumorno deluje Sokolsko društvo. Kljub vsem polenom, ki jih nasprotniki mečejo pred noge agilnim Sokolom, širijo Sokoli sokolsko in nacionalno misel med tamkajšnjim kmečkim in delavskim prebivalstvom ne da bi klonili. Koliko volje in energije je treba, da se pod posebnimi razmerami, ki tu vladajo, vztraja na poti narodnega prebujenja, ve le tisti, ki je sam deloval v takih okoliščinah. Ze 19. septembra 1937 je Sokolsko društvo pri Sv. Jederti postavilo temeljni kamen za Sokolski dom. Nihče ne bi verjel, da bo ta temeljni kamen nekoč kamen spotike izvestnih ljudi, ki pač pojmujejo moralo po svoje. Tako so nasprotniki odkupili najbližji kamnolom zamo zato, da bi onemogočili dobavo gramozov za sokolsko stavbo. Gramoz bi bili prej dobili brezplačno. Tak način protisokolske borbe gotovo ni časten. Mlademu društvu, ki razpolaga s skromnimi sredstvi, so prizadejali s tem postopanjem hud udarec. Kljub temu smo trdno prepričani, da bo vsa sokolska javnost od blizu in daleč storila svojo sokolsko dolžnost in z vsemi sredstvi podprla započeto akcijo Sokolskega društva pri Sv. Jederti.

Da pride društvo do prepotrebnih sredstev, se je odločilo prirediti letos 1. oktobra loterijo z lepimi in številnimi dobitki. Tako so med njimi motorno kolo, žensko in moško kolo, šivalni stroj, težka telica, pletena vrtna garnitura, sadni mlin, otomana, moška in ženska ura, razno blago za obleke in perilo, skupno nad 100 dobitkov v vrednosti 26.000 din. Srečke so po 5 din. Ali naj po vsem tem še posebej apeliramo na Sokole in nacionalno javnost, da posega po srečkah tega gorskega sokolskega društva, ki si v težkih razmerah ustvarja svojo postojanko? Bratje, sestre, storite svojo dolžnost in ne odklanjajte naših srečk! Vsaka podpora nam je dobro došla.

Hrastnik

h Upravičena zahteva Dolanov. Potreba škropljenja ceste na Dolu v vročih poletnih dneh, ki jo naglašajo tamkajšnji prebivalci, je zadeva, ki jo bo treba čimprej rešiti. Znatni avtomobilski promet dviga oblake prahu in ni čudno, da se prebivalci lepe vasi (saj izgleda kakor trg) pritožujejo nad gospodarji občine, da ne delijo vsem enake pravice glede na zahtevane dolžnosti. Ljubosumno gledajo na Hrastničane, ki jim po potrebi tudi dvakrat dnevno škropijo ceste. V tem oziru bi moral občinski odbor ukreniti potrebno, da zadovolji tudi Dolane. Letni občinski izdatek za škropljenje, ki je predviden v proračunu, znaša okrog 15.000 din, kar velja res samo za Hrastnik. Da bi se ustreglo želji in potrebi Dola, bi bilo treba to vsoto zvišati najmanj za 10.000 din. Postavka bi se torej znatno zvišala. Treba bo poiskati drug izhod, kakor n. pr.

Franjo Dolžan - Celje

Za kresijo 4
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije
strelvodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

nabavo škroplilnega avtomobila. V nekaj letih bi bil avtomobil plačan, občinski izdatek za škropljenje cest bi se znižal, ustrezno pa bi bilo tudi upravičeni zahtevi Dolanov, ker je škropljenje ceste na Dolu potrebno tudi s stališča higiene.

h Prireditve. Tombola gasilske čete Steklarna, ki je bila napovedana za nedeljo 6. t. m., je bila zaradi nestalnega vremena preložena na eno poznejših nedelj. — Delavsko podporno društvo namerava prirediti na praznik 15. t. m. veselico v restavraciji Zavrašek. — Veliko zanimanje vlada za tombolo, ki jo bo priredila prostovoljna gasilska četa Dol pri Hrastniku eno prihodnjih nedelj. Glavni dobitek je nova hiša.

VSE CENJ. DOPISNIKE

prosimo, da bi nam pošiljali dopise vsak teden že do srede, nujnejše pa do četrtega dopoldne. V petek jutraj sprejemamo samo najnujnejše, kratke dopise.

Uredništvo.

Književnost

— Jugoslovanski biseri. Neposredno pred otvoritvijo VIII. Mariborskega tedna je izšla nova, predzadnja številka II. letnika mariborske tujsko prometne propagandne revije »Jugoslovanski biseri«, ki jo urejuje prof. dr. Fran Mišič. Ta publikacija obsega 14 daljših člankov, ki so vsi ilustrirani z zelo posrečenimi in učinkovitimi slikami. Na slovensko podravje se nanašajo članki o Mariborskem otoku, o Slovenjgradu, o kočah Mislinjske podružnice SPD, o Dobrni, o Rogaški Slatini, o Slatini Radenci, o Sv. Miklavžu, o Jeruzalemskih gorah in nemško pisan članek »Die jugoslawischen Heilbäder zwischen Mur und Save«. V Logarsko dolino nas vodi članek »Eno noč pri oglarju v Logarski«. Drugi članki, zopet krasno ilustrirani, se bavijo s poletno Ljubljano, s Kranjsko goro in s poletjem ob Bohinjskem jezeru. Članek o narodnih nošah dela propagando za gorenjsko narodno nošo in za Bohinj. Članke so prispevali med drugimi dr. Kolterer, dr. Šter, Jela Levstikova, dr. Angela Piskernikova in dr. Josip Sašel. Mariborska revija »Jugosl. biseri« bi po pravici zaslužila ime »Slovenija v besedi in sliki«. Po svojem namenu spada v vsa naša gostinska podjetja, zlasti v tujsko prometnih krajih.

Časopisni papir

prodaja uprava »Nove Dobe«

Mesto učenke

za krojaško obrt iščem pri dobri mojstrici. Naslov v upravi lista.

2-sobno stanovanje

s kuhinjo se išče. Ponudbe na upravo lista pod »Točen plačnik«.

Manjšo gostilno

vzamem v najem. Dopise z navedbo pogojev poslati upravi lista pod »Dober promet«.

Opremljeno sobo

posteljo in divan, zase in za 9-letnega otroka, s popolno oskrbo iščem s 1. septembrom. Naslov v upravi lista.

Stanovanje

soba in kuhinja s predsobo, vse pod enim ključem, se takoj odda. Naslov v upravi lista.

VILA

na periferiji mesta, 3 sobe, 2 kabineta, 3 kleti, velik vrt, se da v najem oktobra ali novembra. Naslovi naj se oddajo v upravi lista pod »700«.

Nižješolca (-ko)

sprejem v prvovrstno oskrbo. Solčno stanovanje blizu gimnazije, kopalnica, klavir, pomoč pri učenju. Naslov v upravi lista.

BARVE

LAKI

FIRNEŽ

ČOPIČI

S. HOLOBAR - CELJE

SLIKARSTVO IN TRGOVINA BARV

Rimske toplice Vas vabijo na izlet!

Na preurejeni hladni razgledni gostilniški terasi boste po zmerni ceni dobro postreženi z raznimi delikatesami, vinom, pivom, kavo, mlekom itd. Priporoča se Karl Loibner, gostilna-trgovina, Rimske toplice

Pletenine trpežne nogavice kopalne obleke

vseh vrst po meri v pletilnici
Pongračič, Celje, Slomškov trg 1

Cenj. občinstvu se priporoča tvrdka

Anton Lečnik

zaloga ur, zlata, srebrnine,
optika itd.

Celje,
Glavni
trg

Izkušen optik na razpolagol

Celjska posojilnica d.d. v Celju

JE NAJSTAREJŠI NARODNI DENARNI ZAVOD V CELJU

Vse hranilne
vloge, vložene pri

CELJSKI POSOJILNICI D. D. V CELJU

so varno naložene, se ugodno obrestujejo in se izplačujejo točno v gotovini

Denar, naložen v domač denarni zavod, donša koristi vsemu domačemu narodnemu gospodarstvu

NALAGAJTE
SVOJE PRIHRANKE V

Celjski posojilnici d. d. v Celju - Narodni dom

TELEFON ŠT. 22
POŠT. ČEK. RAČ. 10-591

CENTRALA: CELJE, NARODNI DOM

PODRUŽNICI: MARIBOR, ŠOŠTANJ